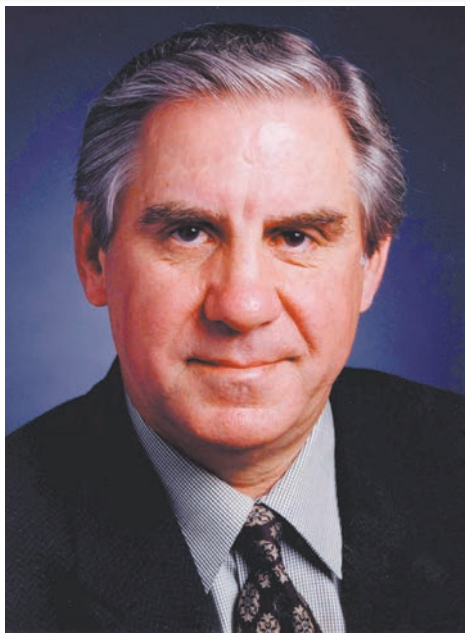




Діамантовий Ювілей «Гомону України»



Перед Вами Ювілейний пропам'ятний додаток з приводу 60-річчя діяльності тижневика "Гомін України" в українському інформаційному просторі.

З перспективи 60-річної діяльності Видавництва "Гомін України" ми можемо з гордістю оцінювати наші поважні досягнення. Переглядаючи річники "Гомону України" завважуємо, що від 15 грудня 1948 року до 15 грудня 2008 року появилось 3,293 числа газети. Це великий успіх для української журналістики, коли врахувати, що праця у видавництві базувалася на ідейній ініціативі його активістів, членів Організацій Українського Визвольного Фронту, нині Українських Державницьких Організацій Канади, та нашої патріотичної громади взагалі.

Упродовж 60 років зміст і форма газети зазнавали певних змін, зумовлених інформаційними і національними потребами спільноти і України, та модернізацією видавничої технології. Але основна мета "Гомону України", наголошена у редакційній статті першого числа газети — служити інтересам української діаспори в Канаді та у світі і української нації взагалі, залишилася незмінною. Сьогодні "Гомін України" надалі успішно, гідно і усесторонньо інформує своїх читачів про події в незалежній Українській державі і в діаспорі.

Щоб цьому завданню ефективніше послідовно служити, наша програма розвитку "Гомону України" включатиме наступні заходи:

— Примножувати наші фінансово-матеріальні і фахові ресурси, добровільну допомогу, кількість наших місцевих представництв, інформаційного матеріалу про Україну і діяльність української діаспори в Канаді і в світі — а в тому, окремо, про діяльність Українських Державницьких Організацій (УДО).

— Поширення читацької аудиторії нашої газети в Канаді, США, усіх інших країнах західної і східної діаспори і в Україні.

— Сприяти об'єднанню з "Гомоном України" газет — зокрема у Північній Америці — які сповідують ідейні основи УДО-ОУДФ. Це запевнить, що ця газета стане найбільш почитним, а за змістом неперевершеним тижневиком української діаспори.

— У парі з тим, поширювати оголошеневу базу "Гомону України", щоб з інформацій про послуги наших підприємців і професіоналів користали якнайширші кола нашої спільноти з очевидними користями для обох сторін.

На початку ХХІ століття "Гомін України" даліше уважається найбільш поважаним українським тижневиком у діаспорі з читачами в усіх країнах нашого поселення і в Україні. Цей успіх завдячуємо відданості нашої газеті кожночасних членів дирекції, редакції і адміністрації, передплатникам-читачам, активістам-членам і прихильникам Українських Державницьких Організацій, нашим фінансовим установам і підприємствам. За їхню постійну моральну і матеріальну підтримку у розбудові нашої газети і Видавництва "Гомін України" складаємо щире спасибі з упевненням, що наша з Вами співпраця далі розвиватиметься для добра Української Справи.

Михайло Шепетик
Голова Дирекції



КАМЕНЯРІ

Іван Франко

*Я бачив дивний сон. Немов передо мною
Безмірна, та пуста, і дика площина,
І я, прикований ланцем залізним, стою
Під височеною гранітною скалою,
А далі тисячі таких самих, як я.*

*У кожного чоло життя і жаль порили,
І в оці кожного горить любови жар,
І руки в кожного ланці, мов гадь, обвіли,
І плечі кожного додолу ся схилили,
Бо давить всіх один страшний якийсь тязгар.*

*У кожного в руках тяжкий залізний молот,
І голос сильний нам згори, як грім, гримить:
"Дупайте сю скалу! Нехай ні жар, ні холод
Не спинить вас! Зносить і труд, і спрагу, й голод,
Бо вам призначено скалу сесю розбити".*

*І всі ми, як один, підняли вгору руки,
І тисяч молотів о камінь загуло,
І в тисячні боки розприскалися штурми
Та відривки скали; ми з силою розпуки
Раз по раз гримали о кам'яне чоло.*

*Мов водопаду рев, мов битви гук кривавий,
Так наші молоти гриміли раз у раз;
І п'ядь за п'ядю ми місця здобували;
Хоч не одного там калічили ті скали,
Ми дали йшли, ніщо не спинявало нас.*

*І кожний з нас те знав, що слави нам не буде,
Ні пам'яті в людей за сей кривавий труд,
Що аж тоді підуть по сій дорозі люди,
Як ми проб'єм її та вирівняєм всюди,
Як наші кості тут під нею зогинуть.*

*Та слави людської зовсім ми не бажали,
Бо не герої ми і не багатирі.
Ні, ми невольники, хоч добровільно взяли
На себе пута. Ми рабами волі стали:
На шляху поступу ми лиші каменярі.*

*І всі ми вірили, що своїми руками
Розіб'ємо скалу, роздробимо граніт,
Що кров'ю власною і власними кістками
Твердий змуруємо гостинець і за нами
Прийде нове життя, добро нове у світ.*

*І знали ми, що там далеко десь у світі,
Який ми кинули для праці, поту й пут,
За нами слюзи ллють мамі, жінки і діти,
Що други й недруги, гнівнії та сердиті,
І нас, і намір наш, і діло те клебуть.*

*Ми знали се, і в нас не раз душа боліла,
І серце рвалося, і груди жаль стискав;
Та слюзи, ані жалю, ні біль пекучий тіла,
Ані прокляття нас не відтягли від діла,
І молота ніхто із рук не випускав.*

*Отак ми всі йдемо, в одну громаду скуті
Святою думкою, а молоти в руках.
Нехай прокляті ми і світом позабуті!
Ми лемимо скалу, рівняєм правді путі,
І частя всіх прийде по наших аж кістках.*



У числі 33 за 11 вересня 1991 р. "Гомін України" дочекався вистражданої українця-ми години, коли на першій сторінці газети закарбовано у головному заголовку, що Україна проголосила свою державну незалежність. У першому числі нашої газети 15 грудня 1948 р. на першій сторінці об'явлено завдання "Гомону України": інформувати своє читачке довілля про боротьбу українського народу на право бути вільним у своїй незалежній державі і служити цій священній справі.

Листкуючи річники "Гомону України" вдумливого оглядача прямо дивує скільки копійкою праці, життєвого досвіду і мудрости, знання, відданости і жертовности поставлено діями "Гомону України" і тисячами членства і прихильників ОУВФ-УДОК за цих 60 років на службу Українській Справі, нашої громади і суспільства взагалі. Праця в "Гомоні України" для його діячів була не лиш звичайним затрудненням, а завжди переростала у всеохоплюючий стиль життя, виконання обов'язку і служби Українській Справі. У цьому закована таємниця успіху "Гомону України".

З упадком большевицько-російської імперії СРСР і відновлення Української Держави "Гомін України" увійшов у новий період свого літописання. Одним із головних завдань "Гомону України" тепер є сприяти процесам державного будівництва України, національного відродження, виходу України з-під "сфери впливу" Москви та інтеграції України у співтовариство вільних, демократичних держав — Європи і Західного світу зокрема. Встановлення тісних дружніх і партнерських українсько-канадських стосунків вважаємо вагомим віхою у цьому напрямку.

Як завжди, "Гомін України" намагається правдиво і всесторонньо інформувати своїх читачів про Україну, діаспору, про їхні успіхи і з вирозумінням про їхні негаразди на цьому неповторному історичному етапі в житті нашого народу. "Гомін України" намагається інформувати своїх читачів конструктивно, завжди враховуючи довготермінові національно-державницькі інтереси українців. Віримо — згідно із демократичним принципом — що держава має служити народові. Але, при цьому слід наголосити, що історичний досвід — а особливо український досвід — диктує, що лиш своя держава може служити власному народові — ніколи чужа! Тому, вважаємо за необхідне поняття української державности, своєї державности, державницький менталітет, інстинкти, відчужання і світосприймання утверджувати серед найширших кіл українства. Наша газета ніколи не піддалася настанові, щоб ідею і необхідність української державности узагальнювати чи підпорядковувати побутовим проблемам дня.

У цьому питанні керуємося засадою на якій постійно наголошував Ярослав Стецько, що НЕ ТАМ Батьківщина, де добре, а добре ТАМ, де Батьківщина. А ЯК буде у нашої Батьківщині, у першу міру тепер залежить від нас самих.

Пріоритетним для "Гомону України" теж було і є сприяти 1) збереженню надбань української діаспори і її дальшого розвитку, 2) інтегруванню східної і західної діаспори в одну цілість в ім'я єднання світового українства і 3) захистові інтересів української спільноти і нації. Керуємося засадою, що міцна, динамічна і заможна українська діас-

ПЕРША РЕДАКЦІЙНА СТАТТЯ

"ДО НАШИХ ЧИТАЧІВ"
("Гомін України", ч. 1, середа, 15 грудня 1948 р.)

Поява цього часопису не є випадкова. В Канаді бракувало друкованого слова, що оформлювало б політичну думку українського громадянства згідно з вимогами часу і що ставило б проблематику українського визвольного руху та української державності чітко, відважно і в належній ширині. Потреба такого часопису почалась відчувати особливо по війні й чим раз даліше прибирала гострішої форми. Ця потреба власне зродила "Гомін України".

Сучасна міжнародна ситуація і положення та бо-

Українській Головній Визвольній Раді, бо віримо, що концепція національної революції є єдино-правильним шляхом до здобуття української держави. З твердою вірою в слушність і правильність ідей Воюючої України, будемо їх голосити беззупинно з повним переконанням, що ті ідеї одиноки переможуть і у висліді прийде здійснення віковитого прагнення українського народу.

"Гомін України" не тільки буде орієнтуватися на Край, він буде відстоювати принцип примату Краю, бо ж визволення й побудова держави ле-



Будівничі «Гомону України».

Злів: Роман Малашук, Ярослав Спольський і Святослав Фроляк.

ротьба українського народу накладають важкі обов'язки на українську спільноту, яка найшлясша поза кордонами рідних земель. В тих відносинах дуже важні позиції займає преса, якій завданням є не тільки приносити вістки, але теж формувати політичну думку, об'єднувати довкруги визвольної концепції широкі маси, зберігати зв'язки з рідним краєм. Преса повинна відзеркалювати настрої та зміст життя нашого народу в Україні, розвиток політичної думки, повинна пов'язувати це все з цілим комплексом подій у світі. А в першу чергу це все, що появляється на її сторінках, мусить мати за завдання посилити боротьбу за визволення України.

Під зовсім іншим аспектом є редагована існуюча вже українська преса в Канаді. Вона має інші завдання і є достосована в першу чергу до вимог актуальної канадійської дійсності та не кладе головного акценту на проблематику українського визвольного руху. Це є вповні зрозуміле.

Однак сучасний стан української дійсності і позиції, які Україна здобула вже собі у світі своєю жертвенною боротьбою з російським комунізмом і тоталітаризмом вимагають іншого підходу до справи і зосередження уваги на інших моментах. Тому теж і далася відчуті потреба такої газети, як "Гомін України", газети, що служила б духовим лучником між народом і його еміграцією, що поінформувала б її про події в Україні й розвиток української визвольної концепції й чину у воєнних і повоеенних роках, та вкінці, щоб вирівняла відсталість еміграції від життя й боротьби нашого народу й знову її зв'язала тісним органічним і ідейним вузлом з братами й сестрами, що залишилися на українських землях.

Зачинаємо видавати "Гомін України" в надії, що він заповнить ту проталину, що існує в житті українського поселення в Канаді й з вірою, що українське громадянство гаряче привітає його появу та підтриматиме його всіма можливими засобами. Редакція натомість буде пильно стежити за тим, щоб "Гомін України" був дійсним голосом далекої, Воюючої України в Канаді.

В основу публіцистичної діяльності "Гомону України" кладемо одвічні засади Христового вчення, його етику й мораль.

Віримо в силу й красу української нації, в її післанництво на Сході Європи, в її остаточну перемогу. Газету присвячуємо боротьбі українського народу за волю, його героїчній Українській Повстанській Армії (УПА) і революційно-визвольному провідові цієї Армії і українського народу —

жити виключно в руках українського народу на рідній землі. Край відіграє і відіграє рішачую роль, еміграція ж — допоміжна, бо ні еміграція, ні різні більше чи менше штучні й механічні коаліції, які пак об'єднання еміграційних груп і партій, України не виборять, ні не виторгують у сильних цього світу. Українська політична еміграція тоді виправдає себе, коли вся її праця і діяльність ітимуть на допомогу Краєві й будуть співзвучні з формою й змістом боротьби народу за Українську Самостійну Соборну Державу. В своїй допоміжній ролі — моральною й матеріальною підтримкою визвольних змагань Краю, політично-інформативною роботою на закордонному відтинку, — еміграція може й повинна активно включитися в боротьбу українського народу й вложити свій вклад у будову української держави. Тому ми пропонуємо єдність еміграції і Краю.

Віримо в повалення большевицького режиму в Україні і цілому СССР Запорукою цього є концепція й практика національно-визвольної боротьби українського народу, що ініціює російський комунізм і тоталітаризм. Російський комунізм і тоталітаризм вимагають іншого підходу до справи і зосередження уваги на інших моментах. Тому теж і далася відчуті потреба такої газети, як "Гомін України", газети, що служила б духовим лучником між народом і його еміграцією, що поінформувала б її про події в Україні й розвиток української визвольної концепції й чину у воєнних і повоеенних роках, та вкінці, щоб вирівняла відсталість еміграції від життя й боротьби нашого народу й знову її зв'язала тісним органічним і ідейним вузлом з братами й сестрами, що залишилися на українських землях.

Зачинаємо видавати "Гомін України" в надії, що він заповнить ту проталину, що існує в житті українського поселення в Канаді й з вірою, що українське громадянство гаряче привітає його появу та підтриматиме його всіма можливими засобами. Редакція натомість буде пильно стежити за тим, щоб "Гомін України" був дійсним голосом далекої, Воюючої України в Канаді.

До Канади відчуваємо глибоку вдячність за гостинність прийняття нас і повну свободу, якою можемо користуватися. Віримо, що віддамо Канаді найбільшу прислугу тим, що будемо боротися з большевизмом, який загрожуює цілій християнській цивілізації і людству, а зокрема з цією руйнівною доктриною і її експонентами в Канаді, що їй, як і іншим свободолюбним державам, безпосередньо загрожуює зі середини.

Святослав Фроляк

ЦІНА ЧИСЛА 10 ЦЕНТІВ.

ГОМІН
УКРАЇНИ

Ukrainian Echo

Рік L ч. 1-2

15. грудня 1948

ТОЛОНТО ОНТАРІО

December 15, 1948

Vol. 2, No. 14

ДО НАШИХ ЧИТАЧІВ

Поява цього часопису не є випадкова. В Канаді бракувало друкованого слова, що оформлювало б політичну думку українського громадянства згідно з вимогами часу і що ставило б проблематику українського визвольного руху та української державності чітко, відважно і в належній ширині. Потреба такого часопису почалась відчувати особливо по війні й чим раз даліше прибирала гострішої форми. Ця потреба власне зродила "Гомін України".

Сучасна міжнародна ситуація і положення та бо-Українській Головній Визвольній Раді, бо віримо, що концепція національної революції є єдино-правильним шляхом до здобуття української держави. З твердою вірою в слушність і правильність ідей Воюючої України, будемо їх голосити беззупинно з повним переконанням, що ті ідеї одиноки переможуть і у висліді прийде здійснення віковитого прагнення українського народу.

"Гомін України" не тільки буде орієнтуватися на Край, він буде відстоювати принцип примату Краю, бо ж визволення й побудова держави ле-

Присуди смерти на вояків УПА

БРАТИСЛАВА — В дніх 18-20 листопада в місті Братиславі перший суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

ЦІНА ЧИСЛА 10 ЦЕНТІВ.

ГОМІН
УКРАЇНИ

Рік L ч. 1-2

15. грудня 1948

ДО НАШИХ ЧИТАЧІВ

Поява цього часопису не є випадкова. В Канаді бракувало друкованого слова, що оформлювало б політичну думку українського громадянства згідно з вимогами часу і що ставило б проблематику українського визвольного руху та української державності чітко, відважно і в належній ширині. Потреба такого часопису почалась відчувати особливо по війні й чим раз даліше прибирала гострішої форми. Ця потреба власне зродила "Гомін України".

Сучасна міжнародна ситуація і положення та бо-Українській Головній Визвольній Раді, бо віримо, що концепція національної революції є єдино-правильним шляхом до здобуття української держави. З твердою вірою в слушність і правильність ідей Воюючої України, будемо їх голосити беззупинно з повним переконанням, що ті ідеї одиноки переможуть і у висліді прийде здійснення віковитого прагнення українського народу.

"Гомін України" не тільки буде орієнтуватися на Край, він буде відстоювати принцип примату Краю, бо ж визволення й побудова держави ле-

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

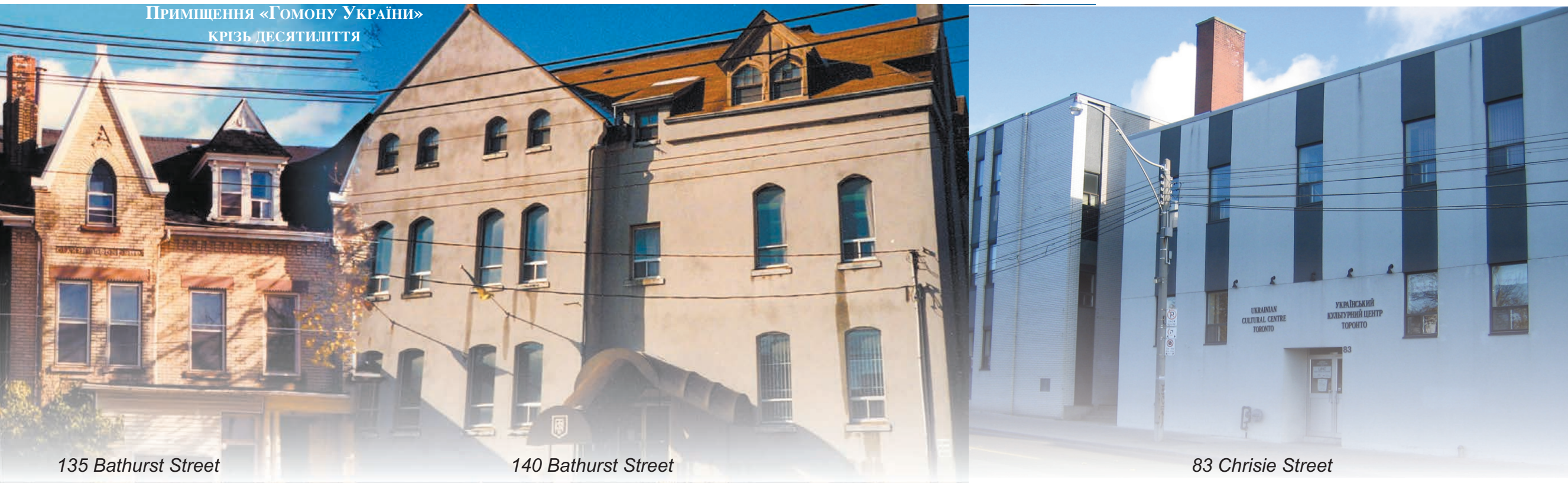
Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.

Серед публіки, що пригледілась процесові, знаходились члени української еміграції, представники української діаспори, а також представники місцевої влади. Суд присудив смертні вироки воякам УПА, які брали участь у війні проти радянської влади.



135 Bathurst Street

140 Bathurst Street

83 Chrissie Street

ЯК ГОТУВАЛОСЬ ПЕРШЕ ЧИСЛО

«ГОМОНУ УКРАЇНИ»

(СПОМИН)

Було це ранньою зимою (в грудні) 1948 року. В цьому році, як теж рік скоріше (1947) почався великий вихід молодих українців з європейських таборів біженців до Канади. В тому часі майже всі молоді чоловіки виїжджали на контракти на роботу до лісу, копалень, шахт, на залізницю. А дівчата, жінки переважно на роботу домогосподиць. Це були ідейні патріоти, і мали за собою поважну організаційну справу — а багатьох із них були, ще недавно, активними учасниками збройної боротьби ОУН-УПА на батьківщині.

В тому часі Торонто стало першим осередком нашого організованого життя, в якому гуртувались члени і прихильники визвольної боротьби в Україні. Варто згадати, що вже восени 1947 року, на доручення проводу ОУН, сотник канадської армії Святослав Фроляк був призначений уповноваженим на Канаду. Його оселя стала, так би мовити, "головним штабом" в якому гуртувались всі ті люди, які мали відношення до організаційної роботи в Україні і на еміграції. Це був час великого патріотичного піднесення і бажання цілим своїм еством допомогти Україні. В той час серед української громади в Торонті не було організацій чи пресових органів, що стали б на позиції Воюючої України і допомагали поширювати правду про її визвольну боротьбу.

Отже, існувала потреба творення громадсько-політичного середовища та пресового органа, що був би інформатором про ситуацію в Україні та її визвольну боротьбу.

Для випуску газети був покликаний Організаційний комітет, і очолив його сотник Святослав Фроляк. Крім редакційної колегії, до якої входили ред. Михайло Сосновський, Іван Бойко, Роман Малащук, Григорій Джура, членами оргкомітету теж були Теодосій Волошин, Петро Микуляк, Ярослав Вільк та інші. 12 грудня 1948 року, у хаті С. Фроляка відбулися перші ширші інформаційні сходи. Прийшовши до хати С. Фроляка ми вдвох із Петром Микуляком застали там редактора Михайла Сосновського, Івана Бойка, Романа Малащука, Григорія Джуру, та ще декількох молодих людей. Іван Бойко поспілкувався про працю редакції і сказав, що підготовка першого числа "Гомону України" завершена, і для нас залишилось підготувати ґрунт для розповсюдження газети серед української громади в Торонті, та на знані нам адреси по Канаді. Пригадую, що одним із таких відборців було прізвище "Mr. Wolodymyr Okirniuk, Winnipeg — Manitoba". Тепер можемо сміливо сказати, що "Гомін" попав у той час у надійні руки, і залишився до сьогодні.

Ми почали працювати за таким планом: І. Бойко поділив нас на групи, кожна з груп отримала торонтську телефонічну книжку, і з неї ми виписували всі українські і подібні до українських прізвища і адреси. Так творилась перша картотека "Гомону України". З часом виявилось, що цей спосіб розповсюдження "Гомону" повністю не "спрацював", газету повертали з образами і з нецензурними коментарями, але теж були листи подяки і заохоти до праці. Початки були нелегкі, але була сильна віра і багато посвяти — любов до Батьківщини долала всі перешкоди і робота йшла вперед.

Після завершення підготовки картотеки, на означений час ми всі знову зібралися на квартирі С. Фроляка. Господар привіз надруковану газету із видавництва "Ук-



Теодосій Волошин,
співорганізатор «Гомону України»

раїнський Робітник", що належало до Гетьманської організації в Канаді. Іван Бойко виступив з коротким словом, підкреслив важливість появи газети, і що ми всі є свідками історичної події, повинні бути горді, що є співтворцями газети націоналістичного спрямування в Канаді. Григорій Джура, після слова І. Бойка, урочисто вручив кожному перше число "Гомону України". Це був один із найбільш зворушливих моментів в нашому житті. Всі ми жили в той час Україною і її визвольною боротьбою, і, врешті, ми одержали засіб, яким ефективно допомагатимемо ширити правду інформацію про її змаг.

Відтак навантаживши мішками з газетами досить спрацьованого "форда" С. Фроляка, повезли на залізничну станцію "CPR". І так завершилась перша експедиція "Гомону України".

Пізнього вечора добирались ми з Петром Микуляком додому.

Тієї ночі світло в нашій кімнаті, де ми жили вдвох з Петром, горіло до світанку. Ми перерахували з великим душевним задоволенням перше число "Гомону України" не пропускаючи "ані титла, ніже тії коми".

В тому часі було два шляхи розповсюдження громадської газети: а) через наших представників для дрібного продажу на їхньому терені; б) прямо до передплатників або потенційних передплатників висилкою оказійних чисел.

Для ширшого розповсюдження і популяризації "Гомону України" рішення перевести широко закроєну акцію серед української громади в Канаді за таким планом: зорганізувати кольпортерні групи, щоби зайнялися розповсюдженням газети серед української громади, провести акцію збирання передплат відвідуючи якнайбільше потенційних передплатників у їхніх домах.

Акцію "Гомін" назначено на неділю. Для цього було зорганізовано 19 груп кольпортерів, які пройшли відповідну підготовку під проводом Івана Бойка та Григорія Джури.

— Запланована акція почалась о годині 7-й вранці і охоплювала такі об'єкти українського Торонта: церква св. Йосафата (на вул. Френклін), церква св. Матері Божої (на вул. Бетирст), катедра св. Володимира (на вул. Бетирст).

— Відвідини приватних домів — після обіду.

— Відвідини українських організацій — ввечері.

Районом нашої початкової дії розповсю-

дження була частина міста, де в той час було чи не найбільше скупчення українців і яка знаходиться між вулицями Квін, Осінгтон, Дюпонт і Спадайна.

Всі групи отримали спеціальні звернення-запрошення до передплати, що були виготовлені на заголовних листах "Гомону України".

На сходах перед виходом, як казав Іван Бойко, "в народ", було сказано вести себе тактовно, відповідати на питання чітко і правдиво, не вводити в зайву дискусію. Пропонувати газету і просити, щоб стали передплатником. На питання: Хто Ви? — треба сказати, що ви є представником "Гомону України", що газета вповні підтримує визвольну боротьбу в Україні і визнає ідеологію революційної ОУН під проводом Степана Бандери.

Перша зустріч "Гомону" із громадою відбулась біля церков. Реакція була різна — від прихильного ставлення до різкої виміни поглядів. Біля церкви св. Йосафата при розповсюдженні газети допоміг отець парох, який підійшов до представників "Гомону України", взяв газету, заплатив Ярославові Вількові 10 центів і сказав, що "чув про "Гомін" і бандерівців". Цей жест о. пароха згодом наслідували інші присутні.

Біля церкви св. Матері Божої на вул. 276 Bathurst ситуація була набагато кращою. Ця парафія уважалась нашою "твердиною". Тут, біля церкви, кипіло і творилось організаційне життя, а зокрема в парку "Alexandra" через дорогу — який став своєрідним "Гайд Парком" — де після Богослужіння велись широкі дискусії, а навіть і конфронтації — зокрема з "нашими" комуністами, яких домівка була майже поруч із церквою.

Сотрудником пароха о. прелата Петра Кам'янецького був наш новоприбулий о. Ярослав Бенеш, людина високої культури, полум'яний патріот-націоналіст. Він був нашим духовним провідником, а згодом довголітнім капеляном СУМ. Тут наша акція була вповні успішною, тут нашу газету купували усі давньо- і новоприбулі українці, і багато з них ставали передплатниками.

"Рейд" до приватних домів був дещо складнішим. Люди старшого покоління пояснювали, що вже є передплатниками українських газет. Але ми залишали їм оказійне число "Гомону України" за яке майже всі настоювали що хочуть заплатити. Але, були й такі, що прозивали нас "фашистами", рвали газету, а то й грозили поліцією. Цей "експеримент" виявив, що більшість з тих, що ставилися до нас так вороже, це були люди в той час ще запаморочені комунізмом.

Мимо всіх перепон і ускладнень акція "Гомін" була успішною. Ми "проломали лід" до свідомої української громади, а завдяки "Гомонові України" прийшов свіжий подих евшан-зілля з Батьківщини. А громада гомоніла, що "сотні бандерівців ходять по хатах" розповсюджуючи свою газету...

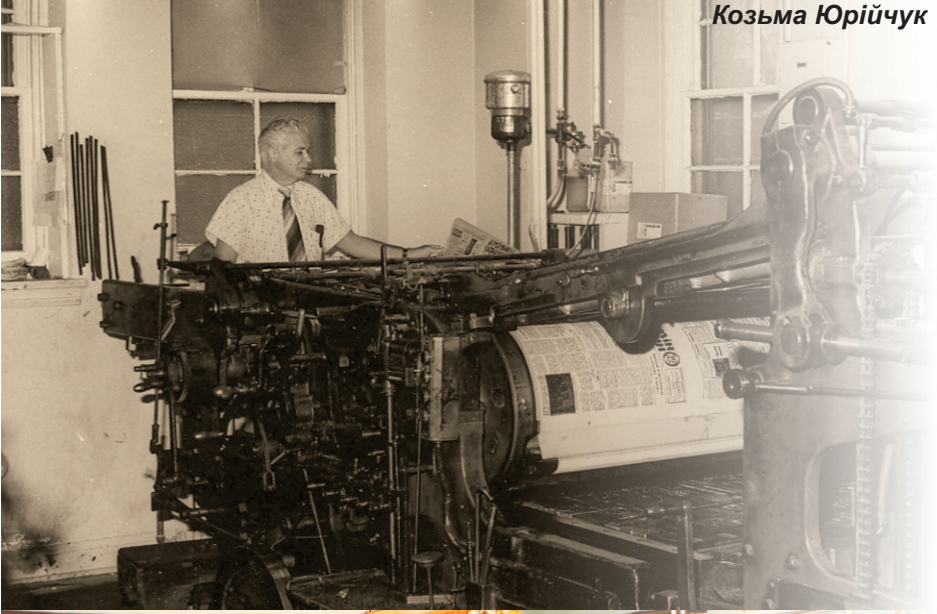
Призначених на цю акцію 500 чисел газети розповсюджено за таким порядком: за цю першу неділю здобуто 112 передплатників, продано 167 чисел, роздано безплатно 221 число. У ці часи, це було для нас великим моральним і політичним успіхом, і показало нашу зорганізованість, ідейність та громадсько-організаційну дисциплінованість.

З появою "Гомону України" почалась нова ера в житті організованої української спільноти в Канаді.

І так... в холодну грудневу ніч, року Божого 1948 прийшов на світ новий часопис, якому дуже влучно дано ім'я "Гомін України".



П. Музика



Козьма Юрійчук



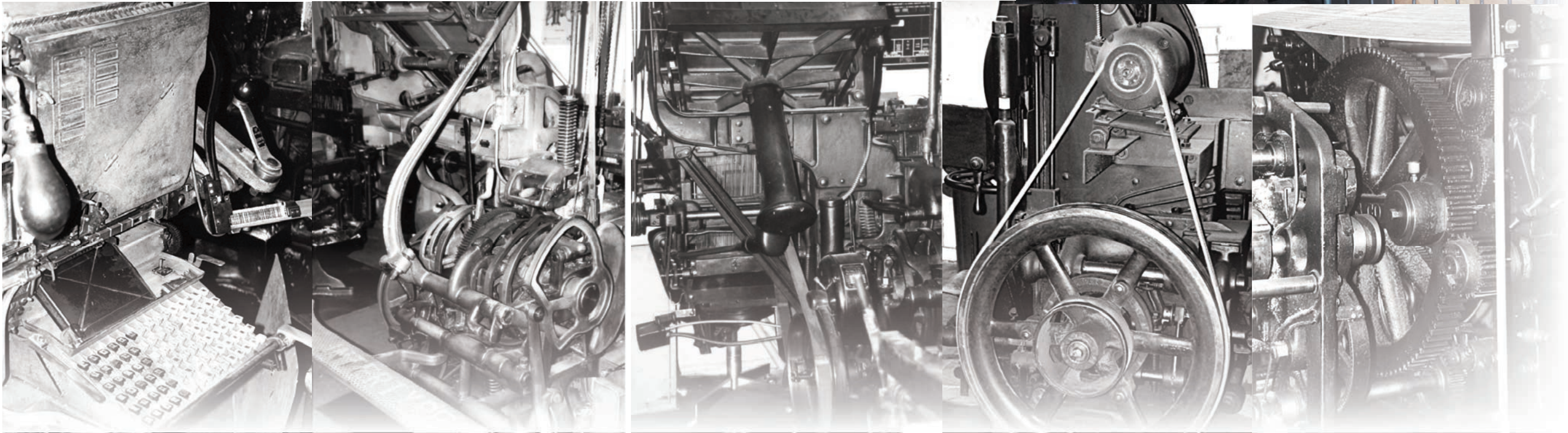
Іван Лукачів



Йосип Шостак



Василь Барабаш



АЛЬМАНАХИ «ГОМОНУ УКРАЇНИ» ЗА 60 РОКІВ



ДІЯЧІ «ГОМОНУ УКРАЇНИ» ПРО «ГОМІН»



Богдан Стебельський
(1988 рік)

Після Другої світової війни, коли ще в Карпатських лісах і на Поліссі говорила мовою скорострілів і гранат героїчна УПА, коли на Захід пробивалися свідки та учасники воюючої і нескореної України, українській спільноті у розсіянні потрібна була трибуна, яка голосила б правду про методи та мету боротьби українського народу за своє існування, за державну незалежність.

На цьому тлі виринає пост видавництва "Гомін України" в Канаді, яке тижневиком і книжковими виданнями вже впродовж 40-ка років продовжує бути не лише інформатором про Україну, український нарід і його життя, але також про його справжні ідеали, боротьбу,

Рівночасно стала виразною проблема економічного збереження української субстанції, бо у якійсь мірі розбудова економічної незалежності сприяє культурній і політичній силі народу.

Подібно своє віддзеркалення знайшли на сторінках газети проблеми українського жіноцтва, згуртованого в Об'єднанні Жінок Ліги Визволення України, проблеми молоді на сторінці Спільки Української Молоді, отже виховної проблематики, як теж і військової тематики комбатантів українського війська Товариства колишніх воєнів УПА.

Остаточо прийшла проблема англійських українців і чужинців, що їм потрібно було усвідомити українську проблематику та визвольні ідеї, яким присвячений тижневик "Гомін України". Треба було почати окремий додаток газети, що дістав назву — "Юкрейнієн Еко".

Так "Гомін України" став багатограним джерелом інформації, а рівночасно пляцдармом ширення правди про Україну, боротьби з фальсифікаторами чужими і своїми.

* * *

Тижневик "Гомін України" почав своє існування в грудні 1948 року у Торонті, з ініціативи Святослава Фроляка, Романа Малащука, Івана Бойка та ще кількох осіб.

Першим технічним директором був Петро Волиняк, а відповідальним за видавництво — С. Фроляк. Головним редактором спершу був Михайло Сосновський,

а згодом Роман Рахманний і знову М. Сосновський до 1954 року.

В серпні 1949 р. новозорганізована "Ліга Визволення України" (ЛВУ), на пропозицію дирекції "Гомону України", перебрала опіку над видавництвом. Черговим директором став Ярослав Спольський, а з квітня 1950 р. Василь Безхлібник. Після нього пост директора перебрав в 1953 році Володимир Кліш, що в 1954 р. передав керівництво видавництва Іванові Вараниці, який в 1958 р. перейшов на працю редактора, а його місце перебрав Іван Бойко і працював на пості директора до 1968 р. З того часу директором був Омелян Кушнір аж до 1976 р., коли керівництво видавництвом перейняв — Володимир Окіпнюк.

Після відходу Романа Рахманного в 1951 році і Михайла Сосновського в 1954 р. перебрав редакційні обов'язки в тому ж часі — Василь Солонинка (головний редактор) до 1979 р., Олександр Матла (його заступник) до 1981 р. і Богдан Стебельський з 1955 р. (редактор "Літератури і Мистецтва"). По відході В. Солонинки впродовж року до 1980 р. працював головним редактором Анатоль Бедрій, а після нього Олег Романишин, із 1981 р. починаючи. Крім названих вище працювали: Андрій Бандера — редактор англійської частини "Гомону України" — "Юкрейнієн Еко" — впродовж дев'яти років до смерті редактора в 1984 році, пост якого перебрала Ірина Мицак, а відтак на короткий час Таня Дичок-Чолій і Євген Качмарський. Короткий час працював в редакції Станіслав Колесар, а по його відході у 1985 р. доповнили редакторський склад Олена Півович і д-р Володимир Болубаш. Мовним редактором, починаючи з 1981 р. працює Софія Сосняк.

Поруч постійно затрунених редакторів у видавництві "Гомін України" існували редактори окремих додатків, як Левко Гусин — "Спорт" (в 1955 р.), "Господарські вісті" (впродовж 14 років) — Олександр Матла, "Трибуна Сумівця" (впродовж 13 років) — Микола Фіголь і Ірина Мицак, "З життя ЛВУ" (впродовж 12 р.) — Володимир Макар, Василь Дідюк і Микола Бартків та "Сторінка ОЖ ЛВУ" — Марія Солонинка і Марія Колодій. Додаток "Вояцька ватра" Т-ва кол. воєнів УПА появлялася, дякуючи Володимирові Макареві, рівно 30 років.

* * *

Згадаймо співробітників "Гомону України": письменників, науковців, діячів культури, суспільних діячів і церковних, визначних постатей нашого політичного

мишина, В. Кульчицького-Гута, Остапа Хмуровича, Івана Білана, Костянтина Біди, Наталії Башук, Петра Башука, Павла Шевчука, Володимира Безручка, Василя Дідюка, Івана Дурбака, Корнелія Крупського, Ярослава Курдидика, Володимира Луцева, Василя Луцева, Олега Лисяка, Петра Мірчука, Григорія Ощипка, Олександра Підгайного, Євгена Б. Рослицького, Лева Шанковського, Павла Штепи, Олександра Соколишина, Василя Шербія, Оксани Романишин, Романа Завадовича, Василя Литвина, Василя Безхлібника, Ігната Білинського, Любомира Рихтицького, Олександра Домбровського, Панька Незабудька, Миколи Шоввала, Лесі Лисак, Олега Романишина, Михайла Пикавого, Романа Кухара, Антона Кушинського, Володимира Косика, Павла Маценка, Володимира Пасіки, Івана Боднарчука, Матея Гути, Людмили Волянської, Тетяни Федорів, Степана Голяша, Михайла Івасівки, Анатолія Демуса та інших авторів.

В умовах діяспори наших поселень для преси важливою ділянкою інформації є дописи з теренів. "Гомін України" постійно був інформований його дописувачами з подій, якими пульсує українське життя, а зокрема Організації Визвольного Фронту. Довгими роками зі сторінок тижневика не сходили імена: Михайла Завадського з Едмонтону, Ольги Гайдимовської і Левка Ковальчука з Ванкуверу, Степана Пісочного, Івана Корди та Ллька Козирі з Тандер-Бей, Петра Ластовського із Вінніпегу, Миколи Коційовського із Судбур, Степана Гарасимовича, Ярослава Пришляка і Ми-

тільки тижневик із своїми додатками та кожнорічним альманахом, але теж видавництво різноманітних видань з різних ділянок літератури, літературознавства, науки, публіцистики та спогадів видатних постатей нашої сучасності. Між ними твори високої наукової вартості, праця Миколи Аркаса — "Історія північної Чорноморщини"; ряд блискучих стилем і глибоким змістом публіцистичних творів Дмитра Донцова — "Поетка вогняних меж, Олена Теліга", 1953, "Рік 1918 — Київ", 1954, "За яку революцію", 1957, "Дві літератури нашої доби" (передрук), 1958, "Незримі скрижалі Кобзаря", 1961, "Хрестом і мечем", 1967; цінні праці Євгена Маланюка — "Книга спостережень", т. 1. 1962, і "Книга спостережень", т. 2. 1966; літературні твори Меланії Кравців — "Дорога", роман, 1955, і "Калейдоскоп", оповідання, 1960; Ольги Мак — "Чудасій", повість, 1956, "Жайра", історичний роман з бразилійського життя, т. 1., 1957 і т. 2., 1958; "Камінія під косою", повість, 1973; Юрія Тиса — "Конотоп", оповідання, 1959 і "К-7", фантастична повість, 1964; Олега Лисяка — "Люди такі, як ми", оповідання, 1960; Василя Волицького — "На Львів і Київ", спогади, 1963; Зенона Тарнавського — "Дорога на Високий замок", новелі, оповідання і нариси, 1964; Лесі Лисак — "Срібна Мадона", нариси, оповідання, есеї, 1973 і "Замок на вулиці Мейн", оповідання, 1976; Оксани Керч — "Наречений", повість, 1965 і "Такий довгий рік", повість, 1971; Нестора Ріпецького — "Р33", оповідання, 1967; збірка новел, нарисів і оповідань Миколи Понеділка — "Гово-



непофальшовану історію боротьби, що не втихає, а росте і розвивається на ідеалах героїв ОУН і УПА.

Багатогранне життя України і в країнах діяспори знаходить свій об'єктивний, але правдивий відбиток на сторінках "Гомону України". Газета присвячена не лише політичним концепціям Організації Визвольного Фронту, але й ширших кіл української спільноти, її церковного, політичного та громадського життя.

Коли в загальному "Гомін України" спрямовував свою увагу на політичному відтинку життя в Україні і на еміграції, виявилася потреба специфікувати проблематику життя. Зокрема вирінула потреба присвятити увагу питанням української культури в ділянці якої розгорнулася боротьба за душу українського народу і за його історичну пам'ять в Україні та української культури на еміграції, як засобу збереження особовості чи ідентичності української спільноти в країнах діяспори.

кий, а згодом Роман Рахманний і знову М. Сосновський до 1954 року.

В серпні 1949 р. новозорганізована "Ліга Визволення України" (ЛВУ), на пропозицію дирекції "Гомону України", перебрала опіку над видавництвом. Черговим директором став Ярослав Спольський, а з квітня 1950 р. Василь Безхлібник. Після нього пост директора перебрав в 1953 році Володимир Кліш, що в 1954 р. передав керівництво видавництва Іванові Вараниці, який в 1958 р. перейшов на працю редактора, а його місце перебрав Іван Бойко і працював на пості директора до 1968 р. З того часу директором був Омелян Кушнір аж до 1976 р., коли керівництво видавництвом перейняв — Володимир Окіпнюк.

Після відходу Романа Рахманного в 1951 році і Михайла Сосновського в 1954 р. перебрав редакційні обов'язки в тому ж часі — Василь Солонинка (головний редактор) до 1979 р., Олександр Матла (його заступник) до 1981 р. і Богдан Стебельський з 1955 р. (редактор "Літерату-

риту, ідеологів, педагогів і виховників, а також економістів і ряду інших ділянок багатогранного життя.

На сторінках "Гомону України" були друковані статті і літературні твори: Степана Бандери, Ярослава Стецька, Дмитра Донцова, Євгена Маланюка, Юрія Тиса-Крохмалюка, Антона Кияжинського, Степана Галамая, Леоніда Полтави, Володимира Гаврилюка, Оксани Керч, Адольфа Гладилевича, Алли Косовської, Мирослави Ласовської-Крук, Аріяди Стебельської, Богдана Романенчука, Володимира Макара, Михайла Дмитренка, Івана Кейвана, Володимира Янова, Михайла Лози, Софії Наумович, Михайла Кушніра, Василя Ніньовського, Романа Малащука, Миколи Чировського, Романа Рахманного, Володимира Болубаша, Анатолія Бедрія, Василя Бородача, Івана Шевчука, Андрія Лькова, Юрія Лінчевського, Олександри Копач, Олександра Татомира, Теодора Терен-Юськова, Ореста Павлова, Марти Кравців-Барабаш, Семена Романова, Миколи Кли-

коли Андрухова із Монреалю, Миколи Шекала із Ватерфорду, Василя Лупинцева із Калгар, Степана Мединського з Лондону, Степана Романюка з Летбриджа, Миколи Барткова, Миколи Стека і Степана Тикайла із Ошави, Ярослава Сташинського із Сейнт Кетерині і Богдана Кульчицького із Фамільтону.

Спільними силами редакції, авторів-кореспондентів і дописувачів, творився ідейно зцементований колектив співробітників пера, якому допомагав теж і технічний апарат адміністрації і друкарні. Згадати б найстарших із кадрів цього колективу директорів друкарні: Володимира Дейчаківського і Володимира Довганюка; а в адміністрації: — о. Павла Баб'яка, Василя Кушмелина, Романа Бойчуна, Павла Шевчука, Таню Корінь, а з новіших Віру Микитин, Івана Фіголя та Степана Пелеха.

* * *

Видавництво "Гомін України" — це не

► Діячі... стор. 6

ДІЯЧІ «ГОМОНУ УКРАЇНИ» ПРО «ГОМІН»

➤ Закінчення з стор. 5

Добре, при цій нагоді, пригадати видання, що друкувалися в друкарні "Гомону України", між ними: "З волинських і поліських рейдів УПА", видання Товариства кол. воjakів УПА, 1959; Володимир Макар — спомини "Берега Картузька", видання ЛВУ, 1956; Юрій Липа — "Поезія", видання Українського Лікарського Товариства, 1967; Віра Ворскло — "Листи без адреси", поезії, 1967 і тієї ж авторки збірка поезій "Лада", 1977; "Збірник наукових праць НТШ у Канаді (В обороні української культури і народу)", 1966, "Збірник наукових праць на пошану Євгена Вертипороха", Видання НТШ у Канаді, 1972, "Ювілейний збірник наукових праць НТШ у Канаді" (До 100-річчя Товариства), 1977; "Естафета", збірник літератури і мистецтва Асоціації Діячів Української Культури ч. 1, 1970, і "Естафета" ч. 2, 1974 (видання АДУК); "25-річчя СУМ Канади" (Видання Спільки Української Молоді в Канаді), 1973; Микола Климишин — "В поході до волі", спомини, видання Ліги Визволення України, 1975; "Шлях до мети" — ювілейна книга у 25-річчя діяльності Об'єднання Жінок Ліги Визволення України, 1978; "На пошану Лесі Українки", видання Комітету Українок Канади, 1980; Дмитра Козія — "Глибинний етос", нариси з літератури і філософії, видання Курсів Українознавства ім. Ю. Липи у Торонті, 1984; "Українські політичні в'язні в СРСР", видання Ліги Визволення України, 1979; XV Крайовий З'їзд ЛВУ, видання КУ ЛВУ 1981; "XVI Крайовий З'їзд ЛВУ", видання КУ ЛВУ, 1984; Степан Горlach — "Богдар", видання автора, і того ж автора — "Приповідки і афоризми канадських українців", 1985; Василь Дідюк — "На народній ниві", нариси, статті і репортажі, т. 1, 1982 і т. 2, 1985, видання автора; Дмитро Пулей — "Українська народня творчість", видання автора, 1986; "Українці в Тандер Бей" — збірник матеріалів і документів у 45-ліття відділу КУК, 1986, видання КУК у Тандер Бей;

"Ювілейна пропам'ятна книга Українського Культурного Центру в Торонті", видання УКЦентру, 1986.

За останні роки у В-ві "Гомін України" були видані наступні твори: Роман Рахманний — "Україна атомного віку" (3 томи); Богдан Стебельський — "Ідеї і творчість"; "Збірник наукових праць канадського НТШ", том XXXIII; Володимир Макар — Бойові друзі", том II; та інші. — (Ред. "ГУ", 2001).

Як бачимо з наведеного матеріалу активність друкарні Видавництва "Гомін України" в останніх роках сильно збільшилася на користь видань споріднених організацій та видань окремих авторів.

Подібно як в організації редакційної праці велику допомогу несли автори, дописувачі-кореспонденти, так теж у праці кольпортажу газети та різних видань велику допоміжну роль на громадських засадах виконували та виконують представники видавництва. Ось вони: В. Вівчарук — Брентфорд, А. Коломійчук — Калгарі, Д. Кіт — Чатам, Г. Дронь — Чикаго, О. Гошовський — Едмонтон, М. Главка — Гамільтон, С. Мединський — Лондон, М. Андрухів — Монреаль, М. Бойчук — Саскатун, Я. Чучман — Ст. Кетеринс, М. Коцйовський — Судбури, В. Кахнич — Тандер Бей, Й. Гуменик — Су Сент Мері, І. Федонь — Велланд, М. Мостовий — Віндзор, П. Рибак — Оттава, М. Хар — Вінніпег, В. Фук — Ошава. Крім того крамниці книгарні "Арка" у Торонті.

40 років — великий відтинок часу і не менший капітал праці та жертви людей. Не все занотоване, люди відходили і приходили. Життя змінливе, але ідеали, ради яких продовжується праця і мовчазна відданість людей, не проминає. Люди вірять у вічність ідеалів України, в потребу її визволення і державної самостійності і тому працюють. Їх гріє любов до свого народу і помагає спільно перемагати життєві перешкоди та докладати усіх сил для дальших успіхів.

Михайло Сосновський (1958 рік)

Сторінки "Гомону України" за останніх десять років розкривають перед нами картину того шляху, яким ми йшли, намагаючися здійснювати наші плани по лінії допомоги визвольній боротьбі українського народу з одного боку і по лінії дальшої і кращої розбудови суспільно-політичного і культурного життя української групи в Канаді.



Роман Рахманний (1988 рік)

Щотижневий часопис "Гомін України" вступив у 40-й рік свого дійового існування і несхитного служіння державницькій справі українського народу на базі революційної концепції боротьби за його визволення. За визволення не тільки від фізичного, але й також від психологічного поневолення всіма окупантами і їхніми попутниками. Тому цей фронт охоплює всю земну кулю, де тільки живуть і діють українці. Потреба створення речника цих ідей та зокрема інформатора про збройно-політичну боротьбу революційної ОУН і Української Повстанської Армії під загальним прапором Української Головної Визвольної Ради обговорювалась в Західній Європі ще далеко до появи першого випуску "Гомону України". Вілтку 1946 року можливості такого кроку заторкнено в розмові з канадцем сотником Святославом Фроляком, коли він з Лондону прибув на відвідини в Мюнхен. Цю саму можливість, але вже в конкретній формі, обмірковано в моїх розмовах з провідником революційної ОУН Степаном Бандерою і генеральним секретарем закордонних справ УГВР Миколою Лебедем, також у Мюнхені, в серпні 1948 року. Обидва вони одностайно схвалили пропозицію організувати часопис, що український громадськості в Канаді з'ясував би становище в Україні саме в час найбільш посиленої там збройно-політичної визвольної боротьби. Цей намір здійснили в грудні 1948 року, коли спільними заходами сотника С. Фроляка, групи нових і давніх поселенців та за мою участю з Європи видано перший випуск "Гомону України".

Навколо цього органа кристалізувалося в Канаді все сьогодинішнє середовище оборонців Воюючої України: і раніше постала Спілька Української Молоді, і створена 1 травня 1949 року Ліга Визволення України, і згодом Об'єднання Жінок ЛВУ та



різні установи побутового характеру. В цій газеті вони мали спільний форум для з'ясування своїх справ та інформування ширшої громадськості про свою діяльність і досяги. Без такого форуму їхнє існування було б частково обмежене до місцевого обсягу в наслідок промовчування їх тогочасною доволі необ'єктивною пресою на Північно-Американському континенті.

Маючи свого речника для уточнення своїх кожноточасних позицій, середовище ЛВУ у свій час ефективно включилося в координаційне представництво — Комітет Українців Канади, зміцнило його структуру і авторитет перед обличчям всеканадського суспільства. Ця подія замаркувала врешті визнання всіма складовими частинами тієї установи цінності збройно-політичної боротьби на рідних землях і потреби принаймні моральної підтримки для тих борців з боку української громадськості в державах Заходу.

"Гомін України" безпосередньо своєю роботою і посередньо через організації Визвольного Фронту суттєво спричинився до принципового визнання крайової боротьби теж Світовим Конгресом Вільних Українців.

Поява активістів молодшого покоління в Україні та їхня еволюція в напрямі до концепції Української Самостійної Соборної Держави тільки підтвердила правильність самостійницьких позицій "Гомону України" і

врешті всього середовища.

Збройно-політична боротьба революційної ОУН і УПА в роки 1941-1953 не була даремна. Вона вивела назву України в світ, а її традиції далі живуть у народі, що мав і має перед очима світлі зразки державницького патріотизму, зокрема в особах полів'язнів — колишніх діячів ОУН та УПА. Всупереч ворожій дезінформації та всупереч деяким баламутним сигналам з еміграції, нове покоління українців орієнтується саме на них, як на своє світло в темряві окупантської ночі. Тому й сьогодні між позиціями "Гомону України" та рухом молодих в Україні немає звичної прірви поколінь.

Отже, роль "Гомону України" в розвитку самостійницьких ідей та в обєрганні їх перед ерозією емігрантщини, угодовщини з окупантами України — конкретна і важлива. Виконати це завдання можна було тільки завдяки численним патріотам-поселенцям і їхнім нащадкам у цій країні. Вони особисто уперлися асиміляційному тискові та ворожій дезінформації і своєю моральною, робочою та фінансовою підтримкою створили для "Гомону України" здорову, незалежну базу...

Тут же раз унаочнюється роль живого і друкованого слова і тих, хто ним користується для всенародної справи. Воно збуджує і оформлює мислення пригноблених, воно їм на деякий час заміняє технічну зброю, як це висловив Іван Франко:

*"Блаженний муж, що в хвилях занепаду,
Коли заглухне й найчутніша совість,
Хоч диким криком збуджує громаду,
І правду й щирість відкриває як новість".*

Все українське суспільство саме переживає тяжкі часи, часи, коли у багатьох людей "заглухла й найчутніша совість", коли на весь голос треба буджувати громаду і, здавалося б, ясно відому українську правду доводиться відкривати як новість. Це — обов'язок кожного самостійницького видання.



Дирекція «Гомону України» у 1980-х роках.
Сидять зліва: Володимир Окпінюк, Леся Шуст, Роман Малащук.
Стоять зліва: Микола Бартків, Олег Романишин, Володимир Довганюк, Микола Фіголь, Василь Дідюк, Михайло Шепетик, Микола Кулик.



Дирекція «Гомону України»
Сидять зліва: Леся Шуст, Володимир Окпінюк, Климентина Боднар
Стоять зліва: Степан Гула, Олег Романишин, Михайло Шепетик, Микола Бартків, Іван Хичій, Іван Фіголь.

Василь Солонинка (1968 рік)

Саме цей ідейний зміст і стиль життя, що його приніс український націоналізм, зумовив потребу нової газети з прибуттям нової еміграції до Канади. "Гомін України" взяв на себе відповідальне і, треба це підкреслити, нелегке завдання передати українській еміграції в Канаді і США, яка ніколи не переривала зв'язку з Батьківщиною, всю



героїку і весь зміст визвольної боротьби українського народу, що в останній світовій війні і по війні проходила в збройних лавах Української Повстанської Армії.

Мінялися в той час ситуації і міжнародна ситуація, але "Гомін України" незмінно залишився вірним українському націоналізмові, винесеним з краю ідеям революційно-визвольної боротьби. Завдяки праці Організації Українського Визвольного Фронту, а в тому широкому колі читачів, передплатників і щиро-відданих приятелів "Гомону України" боротьба та ідейний зміст Воюючої України стали власністю всієї української спільноти у вільному світі, що стверджують і засвідчують постанови першого Світового Конгресу Вільних Українців (Нині Світовий Конгрес Українців — ред.).

Життя підтвердило й виправдало слушність і правильність нашої постанови, що лише власні сили народу рішають у змагу до волі і державної незалежності.

Тому то єдиною нашою орієнтацією є український народ і його сила. У висліді того наголошуємо постійно єдність української спільноти у вільному світі з українським народом на Батьківщині.

Як 20 років тому, ми й сьогодні не перестанемо твердити, що українська спільнота у вільних країнах світу має найпершим своїм обов'язком всіма силами допомагати справі визволення України. У тісному пов'язанні з долею рідного краю вона віднайде зміст власного існування і снагу до дальшого росту, починаючи активно до збагачення і розбудови країн свого поселення. Рівночасно діяльність у користь визволення України є вселюдським післанництвом — найпевнішим вкладом у побудову справедливого і тривалого миру в світі.

Правда, з емігрантів ми стали вже повноправними громадянами, але наші зобов'язання супроти рідного народу не змінилися. Разом з давнішими українськими поселенцями і народженими вже тут поколіннями ми творимо українську спільноту, що зберігає свою національну ідентичність і мову, плекає і збагачує культуру і традиції рідного народу, віднаходячи зміст і призначення свого національного життя у пов'язанні з рідним народом на Батьківщині і його визвольною боротьбою.

Роман Малащук (1988 рік)

Відмічуючи 40-річчя "Гомону України", ми одночасно відмічуємо працю, труд і жертвенність всіх тих, хто розуміючи вагу і значення для української визвольної боротьби українського вільного друкованого слова, докладали і далі докладають зусиль для його розвитку і розбудови. Тисячі наших передплатників, уділовців, читачів, прихильників, співпрацівників і їхня праця, підтримка і труд складаються на те, що наша газета може виконувати свою роль і завдання. "Гомін України" є побудований, вдержуваний і розбудовуваний спільними зусиллями всієї української громади, яка визнає позиції визвольної боротьби українського народу та морально й матеріально допомагає його революційно-визвольним силам: на рідних землях, а за кордоном допомагає відповідникам цих крайових сил.



З НАМИ ПОСТІЙНО БУВ «ГОМІН УКРАЇНИ»

Володимир Окіпнюк

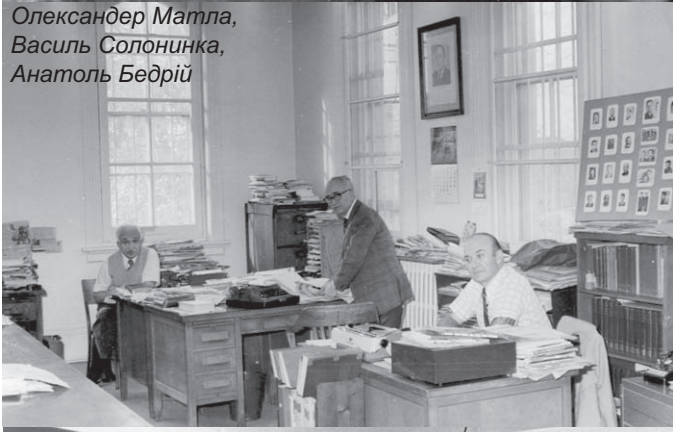
Василь
Безхлібник,
Михайло
Сосновський



Олександр Матла, Василь Безхлібник



Олександр Матла,
Василь Солонинка,
Анатоль Бедрій



Василь
Ковальчук



60 років тому — 15 грудня 1948 року появилось в Торонті перше число "Гомону України".

За ініціативою невеликого гурту патріотів-націоналістів "Гомін України" побачив світ.

Очолив першу дирекцію видавництва старшина канадської армії Святослав Фроляк, який повернувся з Європи після Другої світової війни.

У його ЗВЕРНЕННІ-редакційній статті першого числа "Гомону України" були завжди актуальні заклики: "Газету присвячуємо боротьбі українського народу за волю, його героїчній Українській Повстанській Армії, аж до повної перемоги — до Української Самостійної Соборної Держави".

Так і сталося. Ми в році нашого ювілею — нашого 60-річчя — можемо сказати: ЗАПОВІТ ОСНОВНИКІВ "ГОМОНУ УКРАЇНИ" з 1948 року — ВИКОНАНО.

Поява "Гомону України" — нової газети з орієнтацією "на Край", на тогочасну Воюючу Україну, на ОУН-УПА — змобілізувала до праці велике число подруг і друзів-однодумців-націоналістів того часу в цілій Канаді. Початки не були легкі. Труднощі треба було перебороти.

Напрошується нагадати мандрівку і пригоди першого числа "Гомону України": директор видавництва Святослав Фроляк з редакційною колегією



Володимир Окіпнюк

зредагували перше число "Гомону України". Надрукували його в друкарні Організації гетьманців-державників, де друкувався їхній тижневик "Український робітник". Редагували газету ред. Михайло Сосновський (перший редактор), а в дальшому редактор Роман Рахманний. Директор видавництва Святослав Фроляк зробив першу висилку газети зі своєї хати. Вже в тому часі, в Торонті гурт друзів, а в тому Петро Микуляк, Теодосій Волошин, Ярослав Вільк та інші організували адміністрацію, приготували адреси, кольпортаж під церквами і установами, "експедицію" 1-го числа "Гомону України".

Завдяки директорів видавництва Святославі Фролякові — перше число "Гомону України" вже було в дорозі поїздами, поштою, автобусами до різних місцевостей Канади і Америки, де вже були наші поселення.

Для прикладу згадаю про те, що діялося з "Гомоном України" у Вінніпегу. Український Вінніпег чекав на "Гомін України". "Гомін України" ще в тому часі не мав передплатників. Була проголошена передплата у 1-му числі: \$3 річно; ціна одного числа — 10 центів.

Великий прихильник "Гомону України" колишній в'язень німецького концтабору Авшвіц о. митрат Семен Іжик в тому часі вже був на парафії у Вінніпегу. На його телефон зателефонували з Торонта з такими інформаціями: "1-ше число вислано потягом компанії "Канедіен Пасифік". Вислано 300 примірників, підберіть посилку зі станції, продавайте по 10 центів, збирайте передплатників. Розсилайте негайно з видавництвом у Торонті, щоби були гроші на друкування другого і дальших чисел "Гомону України", бо 1-ше число видано за позичені гроші".

У грудні 1948 року, в суботу по праці знову зібралися в Інституті "Просвіти" друзі: Теодор Химко, Микола Бартків, Григорій Дренко, Семен Романів і інші. Привезли газету. Розділили між собою, щоби в неділю після Служб Божих кольпортувати "Гомін України" біля церков м. Вінніпегу і околиць. Для нас це була радість і приємність. Продано 300 примірників "Гомону України". На другий день переслано до Торонта \$30 за продані газети з привітом і побажанням успіхів. Торонто чекало на відгук про появу 1-го числа "Гомону України" — звичайно, відгук був позитивний.

На увагу заслуговує дрібна, але цікава пригода з 1-м числом "Гомону України" під одною із церков м. Вінніпегу: мене запросив до канцелярії церкви, де я вже був членом, парох о. д-р Василь Кушнір. "Ви під нашою церквою кольпортуєте "якусь" газету без мого дозволу". Я перепросив о. пароха і передав йому "Гомін України". В часі тижня перед другим числом "Гомону України" о. парох знову попросив мене до себе і сказав: "Газета цікава і корисна для нас українців Канади, кольпортуйте її перед нашою церквою — бажаю успіхів. Маєте 3 дол. — я хочу бути передплатником вашої газети". Це і був перший річний передплатник "Гомону України" у Вінніпегу.

Так проходили нелегкі перші місяці "Гомону України" в Канаді. Благородний почин друзів у Торонті з "Гомоном України" підтримали наші зорганізовані громади в цілій Канаді.

Були задоволені обидві сторони — ініціатори: дирекція, редакція і адміністрація, а з другої сторо-

ни — українська патріотична громада.

Кінець 40-их і 50-ті роки були помітні тим, що в ті роки організувалися осередки Спільки Української Молоді, станиці Пласту в цілій Канаді. Звичайно, активним вже було Торонто. СУМ і Пласт примістилися в Українському Народньому Домі на вул. Ліппінкот — на 3-му поверсі. Всі ми були задоволені, мали по одній кімнаті, а переходова більша кімната була спільна для Пласту і СУМ з призначенням на засідання управ. Ми довго не втішалися тим, що маємо "дах над головою" і то в українській установі... За короткий час тодішня управа Українського Народнього Дому (за теперішньою термінологією) "видворила" ці дві молодіжні організації Пласт і СУМ. Пішли ми "в найми", щоби згодом закупити власні приміщення.

В тому часі вже організувалися відділи Ліги Визволення України (тепер Ліга Українців Канади). Активним було Спортивне Товариство "Україна". Згодом при "Гомоні України" друковано газетку "Спорт", якої редактором був Левко Гусин.

Згадаю про ці події тому, що це мало свій вплив і на "Гомін України", який від зорганізованої громади мав у ті часи так потрібну підтримку — оголошення, читачів і передплатників.

За усі ці роки Організації Українського Держав-

ницького Фронту проробили велику працю — громадську, виховну, політичну, що скріпило як цілість нашу патріотичну громаду, в тому і нашу громадську надбудову — Конгрес Українців Канади. Це теж у якійсь мірі наближало нас до повалення совєтської імперії і проголошення Української Держави 24 серпня 1991 року.

З нами постійно був наш пресовий орган "Гомін України", з яким зв'язані його будівничі з цілої Канади, починаючи від Торонта — це представники, передплатники, управи і членство ОУДФ, це громадські і політичні діячі, учасники визвольної боротьби ОУН-УПА, члени 1-ої Дивізії УНА, політичні в'язні німецьких і совєтських концетраційних таборів і тюрем, подруги і друзі вивезені на примусову працю до Німеччини. Багато з них уже відійшло у вічність, інші дальше працюють для "Гомону України" в нашій громаді з новим поповненням.

Всі вони залишили цінну спадщину: газету "Гомін України", 88 книжкових видань, 42 річних альманахів, численні брошури.

Серед цієї когорти активістів це: редактори — Михайло Сосновський, Роман Рахманний, Олександр Матла, Василь Солонинка, Іван Варанія, Анатоль Бедрій, Богдан Стебельський, Аріяна Стебельська, Олег Романишин; редактори "Юкрейніян Еко" — Андрій Бандера, Ірина Мицак, Таня Дичок-Чолій, Євген Качмарський.

Голови дирекцій: Святослав Фроляк, Ярослав Спольський, Іван Бойко, Василь Безхлібник, Володимир Кліш, Омелян Кушнір, Володимир Окіпнюк, Михайло Шепетик.

Співробітники і будівничі "Гомону України", які довгі роки працювали в "Гомоні України" і для "Гомону України", в Українських Культурних Центрах, в ОУДФ і давали всесторонню допомогу: Василь Кушмелин, Володимир Макар, Роман Малащук, Володимир Довганюк, Петро Башук, Роман Бойцун, Віра Микитин, Микола Фіголь, Степан Пелех, Микола Бартків, Ярослав Вільк, Володимир Дейчаківський, Павло Шевчук, Левко Гусин, Петро Микуляк, Теодосій Волошин, Петро Воробець, Козьма Юрійчук, Володимир Болубаш, Іван Фіголь, Теодосій Буйняк, Богдан Гірич, Софія Сосняк, Василь Бищик, Василь Ковальчук, Володимир Любка та інші.

З підприємств, які майже 60 років допомагали "Гомонові України" — це кредитова спілка "Будучність" в Торонті і кредитова спілка "Українська Народна Каса" в Монтреалі.

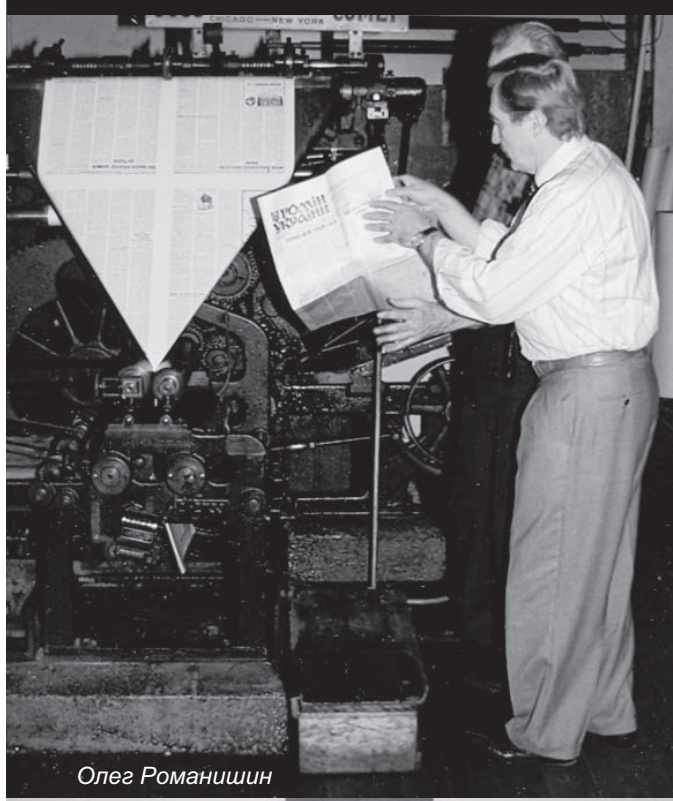
З наших підприємств, які майже 60 років нас підтримують — це пекарня "Фючер" родини Вжесневських.

До історії "Гомону України" вписаний міністер провінційного уряду Онтаріо достойний Іван Яремко, який для "Гомону України" видав "чартер" і щорічно приходив до "Гомону України" на зустріч Нового Року з привітанням від уряду. Він наш довголітній передплатник.

Що ж у ювілейному році побажати "Гомонові України"? Принаймні 1,000 нових передплатників і щоб "Гомін України" формою і змістом далі ставав чимраз кращим у відзеркалюванні праці, проблематики і подій у наших громадах, нашому зорганізованому житті в Канаді, діаспорі та Україні.



Сидять зліва: Богдан Стебельський, Леся Шуст, Роман Малащук.
Стоять зліва: Володимир Окіпнюк, Олег Романишин, Микола Фіголь, Софія Сосняк, Ірина Мицак, Василь Дідюк, Михайло Шепетик, Микола Бартків.



Олег Романишин



Сидять зліва: Вероніка Сергійчук, Володимир Окіпнюк, Віра Микитин, Софія Сосняк.
Стоять зліва: Василь Мигович, Олег Романишин, Георгій Тієрікін, Михайло Гуцман.



Василь Мигович, Леся Шуст



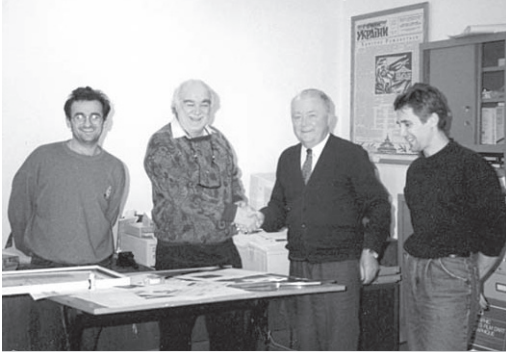
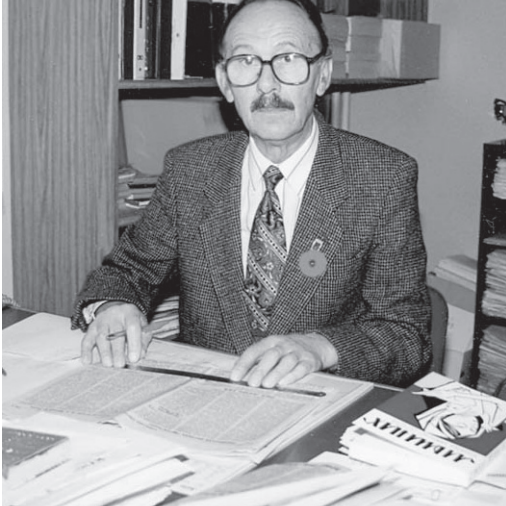
Ірина Мицак



Іван Фіголь



Степан
Пелех



Олег Романишин, Андрій Бандера, Микола Заверуха



УРИВКИ З ПРОТОКОЛУ

**ІНФОРМАТИВНИХ ЗБОРІВ У СПРАВІ ВИДАВНИЦТВА "ГОМІН УКРАЇНИ",
ЩО ВІДБУЛИСЯ 29 СІЧНЯ 1949 РОКУ В ПРИМІЩЕННІ "УКРАЇНСЬКОГО
РОБІТНИКА", ТОРОНТО, BATHURST 339. ПОЧАТОК 8:30 ВВЕЧЕРІ**

Приявні: Д-р Шкурат, мгр Я. Спольський, д-р Герич, інж. А. Івахнюк, Євген Спольський, інж. Я. Нестеренко, ред. Сосновський, д-р Малащук, С. Фроляк, О. Іванчук, Ю. Іванчук, д-р Н. Івахнюк, А. Тершаковець, І. Писаренко, В. І. Челюк, Ст. Лайкіш, Ст. Бігун, Н. Кіндрат, І. Ел'яшевський, О. Луцка, Ю. Тарнович, П. Волиняк, А. Харак, Джура Гр., Савчук П.

Програма:

- 1) Відкриття зборів
- 2) Вибір президента Зборів
- 3) Реферат гол. ред. п. Сосновського про напрям, завдання і потребу часопису "Гомін України" на канадійському терені
- 4) Дискусія
- 5) Справа організації видавництва
- 6) Вибір керівних органів видавництва
- 7) Запити і різне.

До 1). Збори відкриває відповідальний за видавництво п. С. Фроляк і покликє на секретаря Ярослава Спольського. У вступнім слові переповідає п. Фроляк коротко історію постання видавництва в грудні 1948 року. Ініціативний гурток підготував випуск першого числа, видав до сьогодні 4 числа, а тепер йдеться про зафіксування видавництва, себто треба йому надати організаційних форм, заступити провізоричні форми правління постійними та усуспільнити приватну ініціативу Ініціативного Гуртка. Згадає теж про тепле прийняття нового часопису громадянством Канади і США.

До 2) П. А. Тершаковець пропонує на президента Зборів інж. Івахнюка, що збори одноголосно одобрюють. П. С. Фроляк передає провід зборами в руки п. Івахнюка.

До 3) Гол. редактор часопису п. Сосновський накреслює в своїй промові напрям і завдання "Гомону України". Ціль його репрезентувати Воюючу Україну на американськїм континенті з аспекту не партійного, а загально-національного, накресленого Українською Головною Визвольною Радою та УПА. Газета спирається на ідеї, що постали в краю протягом Другої світової війни та наших визвольних змагань 1939 р. до сьогодні. Поява такої газети не випадкова в Канаді, а зумовлена політичною дійсністю в Україні та ситуацією української преси в Канаді. Ця преса загалом заступає політичну думку 30-х років в Україні а з погляду сьогоднішньої ситуації в світі та на цьому тлі і нашої ситуації є неактуальна і припізнена в часі. Нам не важно полемізувати з існуючими пресовими органами в Канаді, а треба об'єднувати українську еміграцію на позиціях Воюючої України, репрезентованої УГВР і УПА, ставлячи завжди інтереси й потреби краю понад потребами еміграції, тим більше, що існуюча преса на еміграції їде назагал на розбиття визвольного фронту та в своїх заложеннях дає перевагу еміграційним чинникам над кравевими. Під тим оглядом ми хочемо сповняти завдання, що їх накреслила УГВР для політичної еміграції. Америка сьогодні є політичним центром світу і якраз тому наше завдання в Америці звертати її увагу на наш вклад в боротьбу вільного світу з тоталітаризмом і в зв'язку з цим підкреслювати вагу розв'язки наших проблем при організації будучого мирного світу. Це наше найважливіше завдання і це мусимо ми робити.

Газета стрінулась з прихильним відгомонам українського громадянства Канади й США. Ти-раж на сьогодні 3000. Вже сьогодні відчувається, що він замалий і нашим завданням буде по-більшити його до кільканадцять тисяч, щоби відповісти приблизним потребам Американського континенту. Коли це число досягнеться, це буде доказом з'єднання української еміграції в Америці фронтом до Краю. Щоб це досягнути треба перебудувати видавництво на громадську організацію та розбудувати матеріальну базу, що якраз є завданням сьогоднішніх зборів.

(З першої і другої сторінок протоколу)

«ГОМІН УКРАЇНИ» У ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ

Дирекція: Михайло Шепетик — голова дирекції; Володимир Окіпнюк, Ірина Мицак, Іван Терепенко, Володимир Любка, Олег Романишин — члени

Адміністрація: Оксана Дуда і Дарія Луців

Редакція: Олег Романишин — гол. редактор, Софія Сосняк, Михайло Гуцман

Контрольна комісія: Оксана Процюк-Чиж — голова; Микола Карпій та Ярослав Низовий — члени

НАШІ ПРЕДСТАВНИКИ

Артем Коломийчук (Калгарі)
Роман Заяць (Чікаго)
Григорій Процьків (Едмонтон)
Данило Боднарук (Гамільтон)
Степан Мединський (Лондон, Онт.)
Володимир Блицак (Монтреаль)
Степан Петелицький (Ричмонд, Б. К.)
Андрій і Тетяна Кадикали (Ошава)
Ярослав Сиваник (Саскатун)
Володимир Любка (Скарборо)
Ярослав Сташинський (Ст. Кетеринс)
Степан Пісоцький (Тандер Бей)
Григорій Шийка (Велланд)
Петро Мицак (Віндзор)
Теодор Іуменюк (Вінніпег)



50-ЛІТТЯ «ГОМОНУ УКРАЇНИ»



Промовляє
Олег Романишин



Зліва: Теодосій Буйняк, Володимир Окіпнюк, ген. консул України в Канаді Микола Кириченко з дружиною Людмилою.



Євген Гановський



Аріядна Степельська,
Марта Кравців-Барабаш



На Загальних зборах «Гомону України»



З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Вельмишановний Пане Докторе!
В першій мірі дозволю собі погратулювати Вам, що незважаючи на різні сучасні проблеми і труднощі Ви зуміли на дуже високому рівні, під кожним оглядом, вдержати Ваш цінний тижневик, отак дуже потрібний нашій українській спільноті. За це Вам належить велика подяка від нас усіх...

Ваш Євген Іванків
Чикаго

...Ми дуже вдячні Видавництву «Гомін України» за цікаво редагований тижневик. Справді, в наших часах — це дійсно Гомін з України. Окремо дякуємо ред. д-р Олександрові Романишинові за прекрасно редаговану газету, одну з краєвих у Канаді.
Бажаємо усім Вам, Шановні члени Видавництва, доброго здоров'я, великих успіхів, збільшення передплатників, витривалості й щедрих ласк Господніх!
Щастя Вам, Боже!

В глибокій пошані,
Оленка і Іван Стадники
Едмонтон

Газета «Гомін України» має багато цікавих матеріалів...
Цікавою є стаття про Сандормох. Я і проф. М. Шалата особисто знайомі з головою Товариства української культури «Калина» Ларисою Скрипніковою. Маємо її книжку про створення пам'ятника жертвам Сандормоху, головним організатором якого вона була. Ми з нею знайомі з конференції Товариства «Україна — Світ», які проходять в Києві...

Голова Дрогобицької філії Товариства «Україна — Світ» Тимофій Бордуляк

...Вельмишановній Редакції «Гомону України» висловлюю гратуляції за так дорогоцінне число «Гомону України» (додаток у 100-ліття від народження генерала Романа Шухевича) і щирі признання.
Щастя Вам, Боже у дальший Вашій праці.

Василь Рекуляк
Ст. Кетеринс

...Гратулюю Редакції «Гомону України» за цінні знімки і матеріали (додаток у 100-ліття від народження генерала Романа Шухевича).
Щастя Вам, Боже у Вашій корисній і важливій праці.

З пошаною,
Тетяна Беднарська
Гамільтон

Високоповажаний Редакторе Пане Романишин!
Читаючи Вами редагований часопис «Гомін України», єство моє наповняє радість і одушевлення, що наші омріяні і довго плекані надії і сподівання таки увінчалися успіхом. Історія творення Української Повстанської Армії (УПА) і сторіччя від народження Провідника ОУН-УПА в Україні Романа Шухевича-Тараса Чупринки завдяки Вашій праці таки появилися на окремих сторінках Вашого видання «Гомону України», що являється колосальною працею, дякуючи Вашій особистості і членам Вашої Редакції, за що належить щира подяка від читачів Вашого часопису і від української нації.
І знову в числі 41 (3243) «Гомону України» появляється святковий Указ президента України Віктора Ющенка про надання звання і ордена Героя Української держави для командира ОУН-УПА Романа Шухевича (помертньо), що прийняв від президента його син Юрій Шухевич, що відсвятковано в Києві, в серці України.
Це є великий зворот на крає в Українських державних установах, де починає проявлятися правдивий дух українського патріотизму і пошана до Героїв України, котрі віддали своє життя в боротьбі за нашу свободу і державну самостійність і соборність.
З тієї нагоди я посилаю передплату на «Гомін України» на наступних десять років і бажаю Вам сили і витривалості на Вашому пості головного редактора, так поважного суспільно-політичного органа в Канаді, який продовжує репрезентувати світлу пам'ять борців за волю України і стоїть на сторожі чистого, українського Націоналізму як в Україні так і на чужині.
Щастя Вам, Боже!
Слава Україні! Слава Героям!

Пилип Федорів, Келовна, БК

КУООЛ (Крайова Управа Організації Оборони Лемківщини) на екзекутивнім засіданні рішили дати дотацію... для «Гомону України» за підготовлений додаток «Акція Вісла». Ми, лемки Америки, об'єднані в ООЛ щиро дякуємо Вам за це діло.
З повагою,
Зенко Галькович
голова ООЛ

Пересилаю чек... за спеціальне видання «Гомону України». Дуже багатий і цікавий матеріал про УПА-ОУН і їхніх провідників за що Вам належить велике признання і подяка. Думаю, що це видання відкриває очі багатьом «невірним Томам» в Україні про боротьбу українського народу за свою Незалежність.
Залишаюсь з правдивою пошаною до Вас і бажаю дальших успіхів у Вашій праці!
Слава Україні!

С. Мединський, Лондон, Онт

Сердечно дякую за висилку Вашого «Гомону України». Тішимося, що зможемо перечитати Вашу перспективу на політичні дії.
...
Мені дуже мило числитися між Вашими приятелями. Надіюся, що будемо частіше стрічатися.
Сердечно,
Оксана П'ясецька

Добрий день,
Дякую за дуже патріотичні статті у вашій газеті. Я виросла в Києві і була дуже зазомбована проросійською колоніальною агітацією. Я бачу скільки правди від нас завжди ховалося. Мені дуже подобаються статті Аскольда Лозинського — таке враження, що йому відоме все, що робиться на Україні, так, ніби він там живе. І всі його речі дуже мудрі.
Мені сподобалися ще дві статті з №23 «Нахабне втручання» Любомира Стрільця і «Вони — це пуп землі, решта світу для них — ніщо» Романа Чайки. Це статті — етюди з життя. Так воно є. Але смуток вони посіли в душі, бо проросійська КДБ-ковська маріонетка Янукович ніколи в житті не буде відновлювати Україну як національну державу. Знаєте, є прислів'я — рябеньке вродиться — рябеньке й вмере...

Наталка

...Маю велику приємність ствердити факт, що заслуговує погратулювати вам всім, а зокрема д-р О. Романишинові за дуже а дуже цікаву газету. Містите правдиві вістки про нашу нескорену Україну.
Ще хочеться згадати, що я був передплатником «Гомону України» від першої його появи. Не один часопис я прочитав, але жодний так не задовольнив мене як «Гомін України»...
Слава Україні!

Ваш передплатник
Микола Жекало
Ватерфорд

Пересилаю передплату на Вами редагований так дуже цінний для нас всіх українців в діаспорі тижневик «Гомін України». Передаю ще іншим новоприбулим українцям читати, бо вони поки що не мають можливості його дістати. Годимося в дискусіях, що це найкраще інформований тижневик в діаспорі. Для мене це, зокрема, велика радість, коли його дістаю...

Іванка Чировська
Арізона

...дозволю висловити свою думку про «Гомін України», що останніми числами звернув на себе особливу увагу читача, перш за все селективно обраним матеріалом, а враз і художньо оформленими заголовками, що дає читачеві легко звернути увагу на певні глибоко продумані матеріали, що чітко віддзеркалюють події, певні думки — нібито газета говорить з читачем.
Щодо підбраного матеріалу, зі свого боку щиро дякую за селективність та фотознімками, що дають наглядно відчутти читачеві певні події, що наша Батьківщина переживає. Відчуєш нібито **ти в Україні!!!**
Враз вітаю і за англomовну сторінку — чудово...

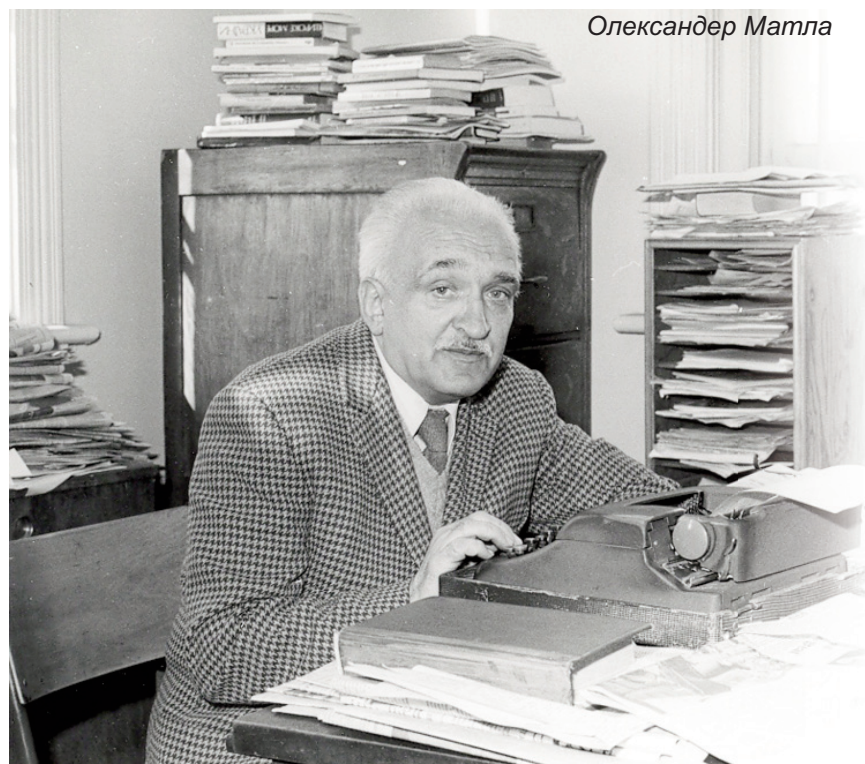
Тетяна Носко-Оборонів

Другий З'їзд Українських Журналістів Америки і Канади. Торонто, 1966 р.



З ПОЖОВКЛИХ СТОРІНОК «ГОМОНУ УКРАЇНИ»

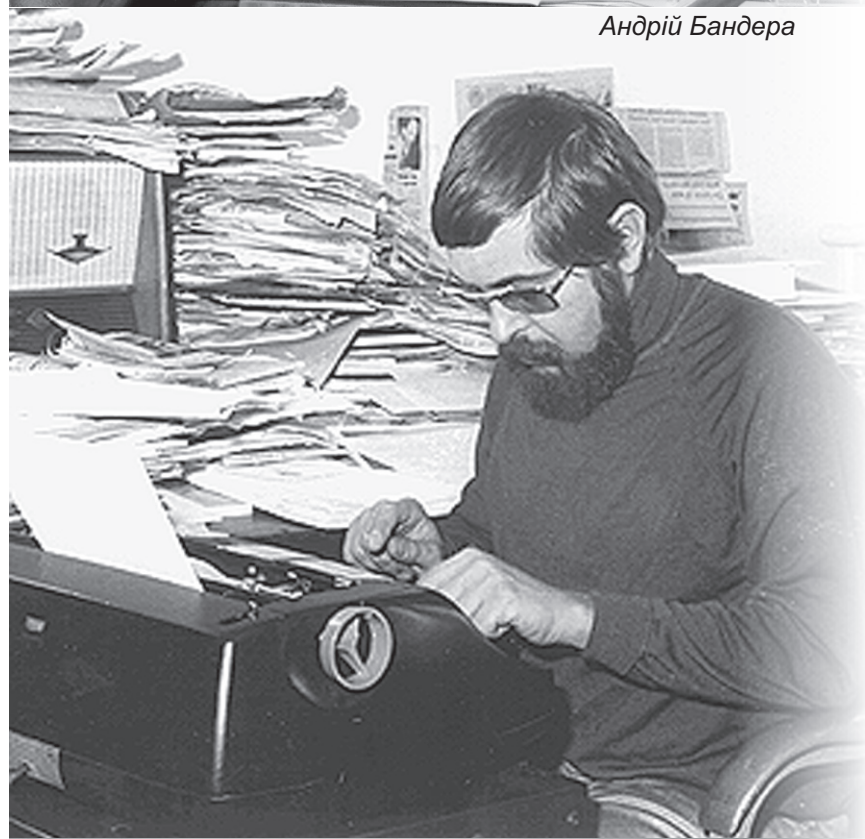
З ПОЖОВКЛИХ СТОРІНОК «ГОМОНУ УКРАЇНИ»

[illegible]

Олександр Матла



Олег Романишин



Андрій Бандера



Василь Мигович, Володимир Окіпнюк, Олег Романишин



Олена Глібович
Володимир Болюбаш



З ПОЖОВКЛИХ СТОРІНОК
«ГОМОНУ УКРАЇНИ»



Перший Конгрес Антибольшевицького Б'юро Народів у Канаді

Я. Стецько, Голова Центрального Комітету Руху

Літературно-мистецтво

Господарські Вісті

З життя ЛВУ

Повіdomляємо, що

будучність

Завтра

Українська пекарня

Будучність

За побудову Українського Культурного Центру в Торонті

Повіdomляємо, що

будучність

Завтра

Українська пекарня

Будучність

За побудову Українського Культурного Центру в Торонті



Заголовки «Гомону України» і
тематичних сторінок за 60 років

ГОМІН
УКРАЇНИ

ГОМІН
УКРАЇНИ

UKRAINIAN
ECHO

Літературно-мистецтво

ГОСПОДАРСЬКІ
ВІСТІ

З ЖИТТЯ ЛВУ

Пластова сторінка

СПОРТ

СТУДЕНТСЬКА
ДУМКА

Трибуна

ЮНАЦЬКИЙ
СВІТ

Наша дітя

Українство без кордонів

Релігія

Наука і Освіта

ЛІТЕРАТУРА І МИСТЕЦТВО

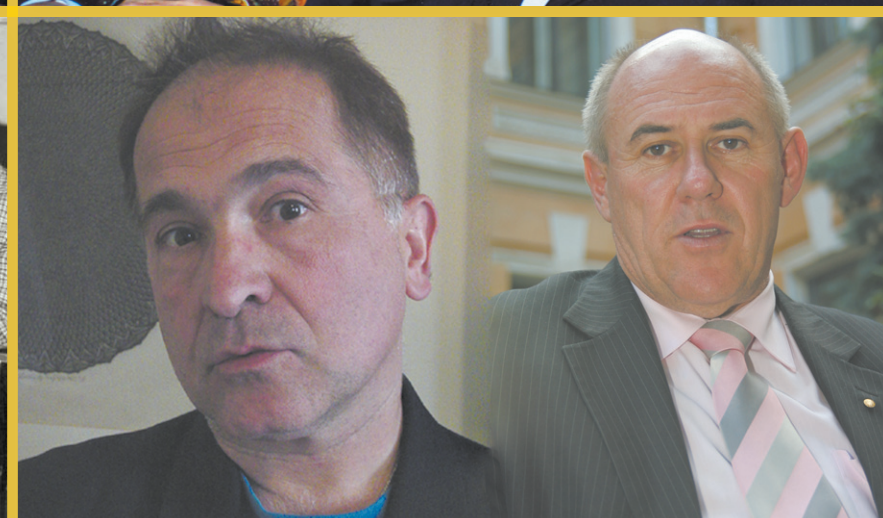
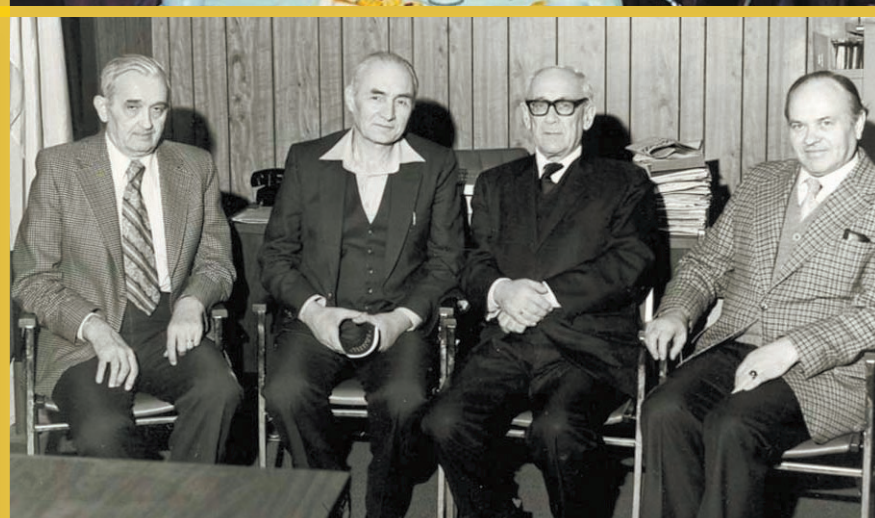
Ukrainian
Echo

[illegible]

ДЕЯКІ З ВИДАНЬ ДРУКОВАНІ В «ГОМОНІ УКРАЇНИ» ЗА 60 РОКІВ



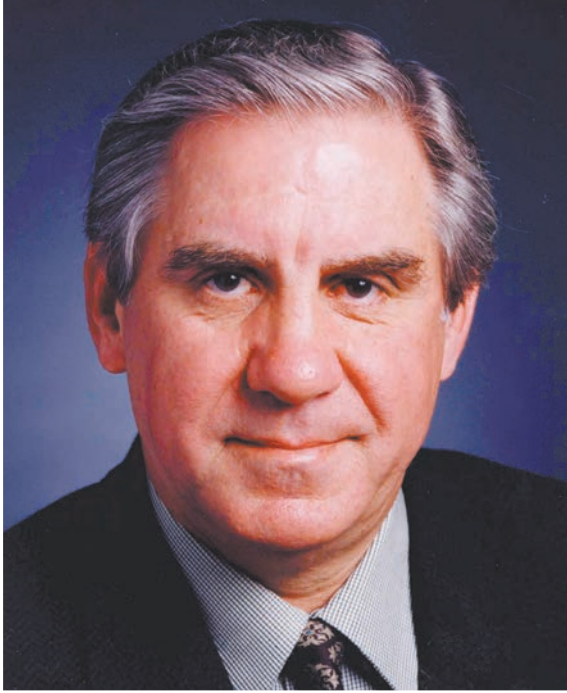
Гості «Гомону України»



**За 60 років існування і праці
«Гомін України» відвідали:**

Андрій Гайдамаха, Ярослав і Слава
Стецьки, Роман Круцик, Слава Стецько,
Петро Дацків, Юрій Шухевич, владика
Павло Василик, митрополит Володимир
Стернюк, Дарія Гусяк, Наталка Осьмак,
Василь Кук, Святослав Караванський,
Аскольд Лозинський, Стефан Романів,
Ігор Лоссовський, Олександр Сич, Олесь
Бердник, патріарх Володимир (Василь
Романюк), Анна-Галя Горбач, Дмитро
Ціпивник, Омелян Коваль, Ярослав
Дзира, генерал Іван Білас, владика Ісидор
Борецький та багато-багато інших.





Михайло Шепетик — голова Дирекції



Іван Терешенко — член Дирекції



Ярослав Низовий — член Контрольної комісії



Софія Сосняк — член редакції



Оксана Дуда — член адміністрації

Подяка

Починаючи від 1948 року «Гомін України» зробив великий внесок у видавничу діяльність нашої зорганізованої громади в Канаді.

Це 60 років жертвенної і заслуженої праці великого числа будівничих «Гомону України» — членів дирекції, редакції, адміністрації, друкарні, наших уділовців, передплатників-читачів, представників, співробітників, підприємців і професіоналістів, а зокрема Управ і членства Українських Державницьких Організацій Канади.

З особливим признанням і подякою щиро вітаємо усіх жертводавців, які вшанували Діамантовий Ювілей «Гомону України» і зробили свій вагомий внесок на його дальшу розбудову.

Це запорука тривалої видавничої діяльності «Гомону України» на добро нашої громади в Канаді і нашої Батьківщини — України!

Щира Вам подяка!

Видавництво «Гомін України»



Володимир Окпнюк — заступник голови Дирекції



Володимир Любка — член Дирекції



Микола Карпій — член Контрольної комісії



Ірка Мицак — редакторка «Ukrainian Echo» член Дирекції



Михайло Гуцман — член редакції



Дарія Луцв — член адміністрації

Пожертви з нагоди 60-ліття «Гомону України»

(уділи, дарунки з нагоди 60-ліття «Гомону України», пожертви на спеціальне видання «Гомону України»)

\$7,500: Дослідний Інститут «Студіюм» (Торонто)

\$5,000: Фундація «Десна» (Торонто)

по \$2,500: Кредитова Спілка «Будучність» (Торонто), Фундація «Будучність» (Торонто)

\$1,200: Ліга Українців Канади (Крайова Управа-Торонто)

по \$1,000: Д. Гулей (Торонто), Ліга Українок Канади (Крайова Управа-Торонто), О. та А. Романишин (Торонто), Українська Народна Каса Дежарден (Монтреаль), П. Федорів (Келовна), Фундація «Прометей» (Торонто), М. та А. Шепетик (Missisaga)

по \$500: Ю. Дацко (Тандер Бей), Дім Української Молоді (Едмонтон), Ліга Українок Канади (Ошава), Ліга Українок Канади (Торонто), Ліга Українок Канади і Ліга Українців Канади (Судбури), Ліга Українців Канади (Торонто), «Savaran Logistics Inc.» (Оквіл)

\$350: Т-во колишніх воєнків УПА (Головна Управа-Торонто)

по \$300: Т. Нарожняк (Стони Крік), Ліга Українців Канади (Етобіко)

\$260: П. Воробець (Торонто)

по \$250: І. Бардин (Торонто), Об'єднання Українців «Закерзоння» (Торонто), Спілка Української Молоді (Крайова Управа-Торонто)

по \$200: Б. Булема (Торонто), О. Гошуляк (Торонто), П. Криворук (Лондон), Ліга Українок Канади (Саскатун), Ліга Українців Канади (Гамільтон), П. Саварин (Торонто), О. Саврас (Оквіл), Т. Носко-Оборонів (Ляшін), Український Культурний Центр (Гамільтон), «Future Bakery» (Торонто)

по \$150: Ліга Українців Канди (Велланд), А. Мельник (Торонто), І. та В. Мокан (Missisaga)

\$125: д-р Р. Осадчук (Оттава)

по \$120: А. Гладилевич (Монтреаль), М. Козак (Берлінгтон)

по \$110: Б. і С. Баб'як (Ст. Леонард), В. та О. Любка (Торонто), О. і З. Хабурські (Торонто), С. Харко (Торонто)

по \$100: К. Боднар (Непіен), Т. Буйняк (Торонто), Книгарня «Буква» (Торонто), В. Варшавський (Оквіл), «Werezak's Pharmacy» (Саскатун), В. Гайда (Торонто), Р. Голінський (Торонто), Г. Головка (Ст. Леонард), Е. Гуцуляк (Торонто), М. Дацьків (Торонто), «Diamond Auto Body» (Саскатун), О. Захарій (Вікторія), І. та Х. Іванчишин (Торонто), Ю. Кінаш (Торонто), Клуб Сеньйорів «Дніпро» (Саскатун), Кредитова Спілка св. Марії (Торонто), В. Кухарський (Вінніпег), І. Лавринович (Торонто), Ліга Українок Канади (Велланд), Ліга Українців Канади (Вінніпег), Ліга Українців Канади (Саскатун), Ліга Українців Канади (Тандер Бей), П. і М. Лопата (Терра Котта), М. Лялька (Торонто), М. Марущак (Торонто), Т. Матвейко (Саскатун), Г. Мацюк (Торонто), В. і С. Меренюк (Монтреаль), І. Мицак і Г. Несмашний (Торонто), В. Мойсяк (Торонто), В. Микитин (Сан Сіті, США), П. Павлишин (Ошава), О. і Б. Падик (Торонто), В. і Г. Педенко (Лондон), Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (Торонто), Я. Сиваник (Саскатун), Кредитова Спілка «Союз» (Торонто), Я. Сташинський (Ст. Кетеринс), Суспільна Служба Українців Канади (Ст. Кетеринс), Р. Хоміцький (Судбури), С. і А. Чорний (Торонто), Г. Шийка (Велланд), А. і М. Шиш (Калгарі), М. Шмігельський (Едмонтон)

\$85: Б. і Д. Петигирич (Missisaga)

по \$75: М. Петриків (Вернон), д-р Й. Якібчук (Ст. Кетеринс)

\$70: І. Лаврик (Торонто)

\$65: В. Скрипка (Грімсбі)

по \$60: Л. Бабій (Торонто), Т. Беднарська (Гамільтон), Ю. Береза (Пойнт Клер), д-р О. Винницький (Торонто), С. Злочовський (Варрен, США), Б. Казанівський (Бетесда, США), М. Мись (Гамільтон), М. Пилип'юк (Торонто), В. Сергійчук (Торонто), М. Трусь (Торонто), К. Чорна (Торонто), Б. і М. Шафран (Торонто)

\$55: В. Чвиль (Ричмонд Гілл)

по \$50: С. Білас (Перефонд), А. Білик (Маркам), Д. Боднарук (Гамільтон), І. Бойко (Едмонтон), М. та А. Бурій (Торонто), А. і Б. Бурій (Торонто), Р. Водвуд (Лондон), Т. Гуменюк (Вінніпег), В. Драбік (Торонто), Г. Думенко (Торонто), І. Жук (Вінніпег), Я. Іванчук (Торонто), о. П. та І. Івахів (Missisaga), М. Карпій (Торонто), Н. Ласківська (Коквітлем), Б. Легкий (Амерсбург), Я. Легкий (Амерсбург), Ліга Українок Канади (Гамільтон), Ліга Українців Канади (Лондон), Ліга Українців Канади (Тандер Бей), М. Лозинська (Торонто), М. Мазурок (Алвістон), Г. Мартинюк (Саскатун), І. Матвейко (Саскатун), В. та А. Машак (Саскатун), С. Медінський (Лондон), Г. Мелешко (Торонто), Л. Нарожняк (Дандас), Д. Непотюк (Торонто), В. Орісік (Ванкувер), Г. Ощипко (Куотремонт), С. Панас (Торонто), А. Пелехович (Монтреаль), М. Підгірна (Вінніпег), І. Пирожак (Торонто), С. Пісоцький (Тандер Бей), Г. Процьків (Едмонтон), В. Рекуляк (Ст. Кетеринс), І. Ріонка (Торонто), Р. Романчишин (Ст. Леонард), Й. та А. Сверида (Пит Медовс), В. Свобода (Монтреаль), М. Соб'як (Missisaga), І. Фіголь (Торонто), І. Кардаш (Ст. Кетеринс), Український Центр (Лондон)

\$45: Д. Вітів (Су Сен Марі)

\$40: В. Вельгаш (Вінніпег)

по \$35: М. Грона (Торонто), С. Керик (Ст. Лорен), І. Лучканич (Едмонтон), Ю. і М. Шептицький (Вотерлю)

\$30: Й. Боднарук (Missisaga)

по \$25: Т. Баран (Йорктон), І. Баранич (Missisaga), Т. Боднарчук (Missisaga), Т. Возняк (Келовна), Д. Дербіш (Торонто), Е. Іванків (Чікаго, США), І. Коштубайда (Монтреаль), М. Потічний (Missisaga), Р. Романів (Торонто), д-р І. Скрипун (Брантфорд), М. Стецюк (Гвелф), А. Трон (Летбрідж), О. Туренко (Торонто), В. Хом'як (Форт Лотердейл, США), Н. Шульга (Делта), О. Яворський (Вінніпег)

по \$20: П. Новосад (Саскатун), С. Романишин (Гамільтон)